Εμπιστοσύνη στο Θεό, απλότητα και ταπείνωση (Άγιος Παΐσιος Αγιορείτης)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 11 Ιουλίου, 2019

– Γέροντα, ακόμη αντιμετωπίζω το καθετί ανθρώπινα και όχι πνευματικά, κι έχω **αγωνία**.

– Εσύ βάζεις τα προγράμματα σου μπροστά από τα προγράμματα του Θεού, γι' αυτό βασανίζεσαι. Με την εμπιστοσύνη στον Θεό και με την ταπείνωση όλα τα προβλήματα λύνονται.

Να κάνεις αυτό που μπορείς εσύ και μετά να αφήνεσαι στην θεία Πρόνοια, στο θείο θέλημα. Η ελπίδα στον Θεό είναι τονισμένη πίστη είναι η μεγαλύτερη ασφάλεια για τον άνθρωπο.

Μικρό πράγμα είναι να έχει κανείς σύμμαχο τον Θεό; Θυμάμαι, πριν πάω στο στρατό, έκανα προσευχή στην Αγία Βαρβάρα να με βοηθήσει – την είχα σε ευλάβεια, γιατί πήγαινα στο εξωκκλήσι της από μικρός και προσευχόμουν.

«Ας κινδυνεύσω στον πόλεμο, είπα, αλλά μόνον άνθρωπο να μη σκοτώσω». Και πώς τα οικονόμησε ο Καλός Θεός!

Όταν βγήκαν τα αποτελέσματα, ενώ άλλους που ήταν μορφωμένοι τους έστειλαν στην πρώτη γραμμή σαν απλούς στρατιώτες, τουφεκιοφόρους, εμένα που ήμουν του δημοτικού με πήραν για ασυρματιστή!

Μου έλεγαν οι άλλοι: «Έχεις μεγάλο μέσο». «Βρε τι μέσο έχω; Δεν έχω κανένα γνωστό». «Τι; μας κοροϊδεύεις;», μου έλεγαν. «Ποιον έχεις στο Γενικό Επιτελείο;». Αφού επέμεναν, τους έλεγα κι εγώ: «Έχω στο Γενικό Επιτελείο τον Χριστό».

Έτσι δεν χρησιμοποίησα ποτέ ντουφέκι.

– Γέροντα, **πώς αυξάνει η ψυχική αντοχή**;

– Με την **ελπίδα** και την **εμπιστοσύνη στον Θεό**, οι οποίες δίνουν δυνάμεις πολλές.

Πρέπει να αφήνουμε τον εαυτό μας στα χέρια του Θεού με απόλυτη

εμπιστοσύνη και να βλέπουμε την κάθε δοκιμασία σαν δώρο σταλμένο από την αγάπη του Θεού. Ο άνθρωπος που έχει μεγάλη εμπιστοσύνη στον Θεό χαίρεται τα πάντα.

Είτε είναι άρρωστος, είτε μένει νηστικός, είτε τον αδικούν, είτε..., είτε..., πιστεύει ότι ο Θεός τα έχει επιτρέψει, ελπίζει στον Θεό και είναι πάντα ασφαλισμένος στο λιμάνι της ελπίδος του Θεού.

(Από το βιβλίο «Πάθη και Αρετές», Γέροντος Παΐσιου Αγιορείτου Λόγοι Ε΄)

***

– Γέροντα, για να πάρει κανείς την πνευματική στροφή, τι χρειάζεται;

– Φιλότιμος αγώνας με ελπίδα και εμπιστοσύνη στον Θεό!

Η εμπιστοσύνη στον Θεό και η απλότητα με τον φιλότιμο αγώνα φέρνουν την εσωτερική γαλήνη και σιγουριά, και τότε γεμίζει η ψυχή από ελπίδα και χαρά!

Χρειάζεται υπομονή, φιλότιμο και πνευματική παλικαριά, για να στεφανωθεί ο αθλητής. Η παλικαριά ξεπηδάει από την φιλότιμη καρδιά. Και **όταν κανείς κάνει κάτι με την καρδιά του για τον Χριστό, ούτε κουράζεται ούτε πονάει** , γιατί ο πόνος για τον Χριστό είναι γλέντι πνευματικό.

Η πνευματική ανάπτυξη μπορεί να γίνει πολύ σύντομα με λίγη **φιλότιμη θέληση** και **παρακολούθηση του εαυτού μας**. Στην συνέχεια θα βοηθιέται η ψυχή από τον Χριστό, την Παναγία, τους Αγγέλους και τους Αγίους.

Πολύ βοηθάει επίσης η μελέτη, η προσευχή, η εσωστρέφεια, και να ησυχάζει κανείς λίγο

.Ο Χριστός μας δυναμώνει, αυτούς που αγωνίζονται «τον καλό αγώνα», τον οποίο έκαναν όλοι οι Άγιοι, για να υποτάξουν την σάρκα στο πνεύμα.

Ακόμη και όταν τραυματισθούμε, δεν πρέπει να χάσουμε την ψυχραιμία μας, αλλά να ζητήσουμε την βοήθεια του Θεού και να συνεχίσουμε τον αγώνα με γενναιότητα.

Θα ακούσει ο Καλός Ποιμήν και θα σπεύσει αμέσως, όπως ο βοσκός, μόλις ακούσει

ένα αρνάκι να βελάζει θλιβερά, όταν πληγώνεται, ή κάποιος λύκος ή σκύλος το δαγκώνει, τρέχει, για να το βοηθήσει.

Περισσότερο έχω αγαπήσει, έχω πονέσει και τους έχω στο νου μου συνέχεια αυτούς που είχαν ελεεινή ζωή και αγωνίζονται, παρά αυτούς που δεν βασανίζονται από πάθη. Και ο τσομπάνος το πληγωμένο ή αρρωστιάρικο αρνί πονάει περισσότερο και το περιποιείται ιδιαίτερα, μέχρι να πάρει επάνω του και αυτό.

Εάν πάλι αγωνιζόμαστε σωστά, αλλά δεν βλέπουμε καμιά πρόοδο, συμβαίνει μερικές φορές το εξής: Ο δαίμονας, επειδή του κηρύξαμε τον πόλεμο, ζήτησε ενίσχυση από τον σατανά.

Έτσι, εάν πέρυσι πολεμούσαμε με έναν δαίμονα, εφέτος πολεμάμε με πενήντα, του χρόνου θα πολεμάμε με περισσότερους κ.ο.κ.

Αυτό δεν επιτρέπει ο Θεός να το δούμε, για να μην υπερηφανευθούμε. Χωρίς εμείς να το καταλαβαίνουμε, ο Θεός εργάζεται στην ψυχή μας, όταν βλέπει καλή διάθεση.

– Γέροντα, **όταν κανείς αγωνίζεται και πράγματι δεν προοδεύει, τι φταίει;**

– **Μπορεί να αγωνίζεται υπερήφανα**. Αλλά να σας πω και τι παθαίνουν μερικοί και δεν προοδεύουν;

Ενώ έχουν προϋποθέσεις, **τις σπαταλούν σε μικροπράγματα** και μετά δεν έχουν δυνάμεις, για να ανταποκριθούν στον πνευματικό αγώνα.

Ας πούμε ότι ξεκινάμε να κάνουμε μια επίθεση στον εχθρό και ετοιμαζόμαστε με όλα τα απαραίτητα, για να τον αντιμετωπίσουμε.

Εκείνος όμως, επειδή φοβάται ότι δεν θα τα βγάλει πέρα, προσπαθεί να μας διασπάσει και να τραβήξει αλλού την προσοχή μας με σαμποτάζ και προσβολές σε άλλα σημεία.

Εμείς στρέφουμε την προσοχή μας εκεί. Στέλνουμε δυνάμεις δεξιά και αριστερά. Ο καιρός περνά. Τα πολεμοφόδια και τα τρόφιμα λιγοστεύουν.

Δίνουμε παλιό ρουχισμό στο στράτευμα. Οι στρατιώτες αρχίζουν να γογγύζουν. Και το αποτέλεσμα είναι να εξαντληθούν όλες οι δυνάμεις μας και να μην αντιμετωπίσουμε τον εχθρό. Έτσι κάνουν και μερικοί πάνω στον πνευματικό αγώνα.

– Γέροντα, στην πνευματική πρόοδο δεν βοηθάει και το περιβάλλον;

– Ναι, βοηθάει, αλλά μερικές φορές μπορεί ένας να ζει ανάμεσα σε Αγίους και να μην κάνη προκοπή. Υπήρχε μεγαλύτερη προϋπόθεση για τον Ιούδα, που ήταν συνέχεια μαζί με τον Χριστό;

Ο Ιούδας δεν είχε ταπείνωση ούτε καλή διάθεση. Και μετά την προδοσία του πάλι δεν ταπεινώθηκε. Βρόντησε τα αργύρια με θυμό και εγωισμό και πήγε με πονηριά στην αγχόνη. Και οι Φαρισαίοι κινήθηκαν σαν τον διάβολο.

Αφού έγινε η δουλειά τους, είπαν στον Ιούδα: «*Σύ ὄψει*». **Ο Θεός ενεργεί ανάλογα με την κατάσταση του ανθρώπου**. **Το Πνεύμα το Άγιο, δεν εμποδίζεται από τίποτε. Αυτό που κατάλαβα είναι ότι, όπου κι αν βρεθεί κανείς, αν αγωνιστεί φιλότιμα, μπορεί να πετύχει το ποθούμενο, την σωτηρία της ψυχής του**.

Εδώ ο Λωτ ζούσε μέσα στα Σόδομα και στα Γόμορρα και σε τι πνευματική κατάσταση ήταν! Τώρα, είτε το θέλουμε, είτε δεν το θέλουμε, πρέπει να αγωνισθούμε να γίνουμε καλύτεροι, ώστε να ενεργή η Θεία Χάρις μέσα μας.

Τα γεγονότα μας αναγκάζουν και θα μας αναγκάζουν να πλησιάσουμε περισσότερο στον Θεό, για να έχουμε θεϊκή δύναμη, ώστε να αντιμετωπίζουμε σωστά κάθε κατάσταση -και φυσικά ο Καλός Θεός δεν θα μας αφήσει. Θα μας προστατεύει.

Πάντως να ξέρουμε, όταν καλυτερεύουμε την πνευματική μας κατάσταση, τότε και εμείς νιώθουμε καλύτερα, αλλά και τον Χριστό χαροποιούμε. Ποιος μπορεί να φαντασθεί την μεγάλη χαρά που αισθάνεται ο Χριστός, όταν τα παιδιά Του προχωρούν;

Εύχομαι να κάνουν όλοι οι άνθρωποι πνευματική προκοπή και να ενωθούν με τον Χριστό, που είναι το Α και το Ω. Όταν από το Α και το Ω εξαρτάται όλη η ζωή μας, τότε όλα είναι αγιασμένα.

(«Πνευματική Αφύπνιση» Γέροντος Παΐσιου Αγιορείτου Λόγοι Β΄)

(Πηγή ψηφ. κειμένου: askitikon.eu)